

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 20Pc/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120212744
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Čiževský
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7120212744.3

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I, sudcom JUDr. Mironom Čiževským v právnej veci navrhovateľky: A. N., nar. X.X.XXXX, bytom V. D.Ž. XX, G., korešpondenčná adresa Č. A. XX, G., právne zastúpená Mgr. Petrom Koromhádom, PhD., advokátom so sídlom Žižkova 4C, Košice, proti osobe povinnej platiť výživné: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, G., právne zastúpený JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom so sídlom Floriánska 16, Košice, o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 23C/375/2004 zo dňa 9.8.2005, a to tak, že výživné na plnoletú A. N. zvyšuje zo sumy 66,39 Eur na sumu 200,- Eur mesačne, a to počnúc dňom 1.12.2020 do budúcnosti, a to vždy do 15. dňa v mesiaci.

II. Dlžné výživné za obdobie od 1.12.2020 do 28.6.2021 v sume 926,36 Eur povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietla.

IV. Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 1.12.2020 navrhovateľka doručila tunajšiemu súdu návrh na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, ktorým žiadala, aby súd zvýšil na jej osobu zo strany otca výživné zo sumy 66,39 eur na sumu 220,- eur mesačne.

2. Návrhom uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 9.8.2005, sp.zn. 23C/375/2004-35 súd manželstvo rodičov navrhovateľky rozviedol a navrhovateľku na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky a zároveň zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľky sumou 66,39 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku.

3. Ďalej v návrhu uviedla, že na základe rozhodnutia X. S. U.Á. V. T. S. G. zo dňa 10.6.2020 bola navrhovateľka prijatá do 2. ročníka šesťročného študijného odboru - všeobecné veterinárske lekárstvo. V súčasnosti navštevuje 2. ročník štúdia dennou formou a teda sa pripravuje na svoje budúce povolanie. Navrhovateľka nemá žiadne finančné príjmy a ani iný majetok a vyživovacia povinnosť jej otca trvá až do doby, pokiaľ nebude schopná sa sama živiť. V súvislosti so štúdiom navrhovateľke vznikajú rôzne náklady, a to cestovné a náklady súvisiace so zabezpečením študijných pomôcok a potrebnej literatúry.

4. Vyjadrením zo dňa 4.3.2021 otec navrhovateľky uviedol, že si plne uvedomuje svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke a pravidelne si ju plní podľa svojich možností a schopností aj nad rámec súdom určeného výživného, avšak pravidelné prispievanie vo vyššej sume, než akou prispieva, nie je v jeho reálnych možnostiach bez toho, aby u neho nevznikli existenčné problémy. Mal za to, že na jeho strane došlo k podstatnej zmene majetkových pomerov a uviedol, že je naďalej zamestnaný v pracovnej

pozícií pekář, s průměrným čistým zárobkom cca 1.000,- Eur mesačne. Nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, býva so svojou matkou (dôchodkyňou) v dvojizbovom byte, nevlastní osobný automobil a do práce chodí hromadnou mestskou dopravou. Mal za to, že od poslednej úpravy výživného došlo k zhoršeniu jeho majetkových pomerov, a to v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu jeho matky, s ktorou býva a ktorá je odkázaná na jeho pomoc, či už osobnú, ale hlavne finančnú, nakoľko zo svojho dôchodku by nedokázala uhrádzať poplatky na nevyhnutné lieky, ktoré musí užívať.

5. Konštatoval, že je presvedčený o tom, že navrhovateľka nie je odkázaná na vyššie výživné z jeho strany. Poukázal na to, že v období od posledného rozhodovania o výživnom získala matka navrhovateľky značné množstvo finančných prostriedkov predajom trojizbového bytu, ktorý zdedila. Matka navrhovateľky má v osobnom vlastníctve rodinný dom, v ktorom žije s navrhovateľkou a v súčasnosti pracuje v Rakúsku, teda je tu daný dôvodný predpoklad, že jej mesačné príjmy sú neporovnateľne vyššie ako u otca navrhovateľky. Mal za to, že uvedené preukazuje aj nadštandardná životná úroveň navrhovateľky, ktorá na rozdiel od neho nie je odkázaná na hromadnú mestskú prepravu, nakoľko sa prepravuje osobným motorovým vozidlom. Navrhovateľka navyše vlastní koňa, pričom náklady na ustajnenie jedného koňa sa pohybujú okolo 300,- Eur mesačne, doplnky stravy 50,- až 100,- Eur mesačne, náklady na očkovanie a veterinárnu starostlivosť okolo 500,- Eur ročne a ďalej sú to rôzne iné výdavky spojené s chovom, a to nehovoriac o cene samotného koňa, ktorá sa pohybuje v tisíckach Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval zvýšenie výživného za neopodstatnené a navrhol súdu, aby návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietol.

6. Dňa 10.3.2021 otec navrhovateľky doručil súdu doplnenie návrhu, a to zdokladovaním jeho nevyhnutných výdavkov, konkrétne na stravu 300,- Eur, bývanie 200,- Eur, životné poistenie a poistenie na dôchodok 70,- Eur, výživné pre navrhovateľku 66,- Eur, lieky 20,- Eur, mesačník na MHD 25,- Eur, náklady na hygienu 50,- Eur a iné výdavky (oblečenie, návšteva lekára) 50,- Eur, teda spolu 781,- Eur. Ďalej pre úplnosť uviedol, že otec navrhovateľky býva so svojou matkou, ktorá poberá dôchodok vo výške 431,90 Eur. Zo svojho dôchodku mesačne uhrádza náklady na bývanie 230,- Eur, splátka pôžičky 107,73 Eur, mobilné služby 58,- Eur, lieky 20,- Eur, hygiena 25,- Eur, teda spolu 440,73 Eur.

7. Dňa 7.4.2021 navrhovateľka doručila súdu vyjadrenie k podaniu otca, ktorým poukázala na to, že povinný uviedol, že na jeho strane došlo k zhoršeniu majetkových pomerov v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu jeho matky, s ktorou býva a ktorá je odkázaná na jeho pomoc, a to tak osobnú, ako aj finančnú. Poukázala predovšetkým na to, že matka povinného má okrem povinného ďalších dvoch dospelých bezdetných synov, ktorí podľa vedomostí navrhovateľky žijú a pracujú v zahraničí. Taktiež uviedla, že vyživovacia povinnosť detí voči svojím rodičom predchádza vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu. Mala za to, že povinný nemôže na úkor svojho dieťaťa - navrhovateľky, zabezpečovať výživu svojej matky a o to viac, ak sa o túto výživu môžu postarať ostatní dvaja súrodenci povinného. Poukázala aj na to, že obaja súrodenci povinného sú bezdetní a teda by si mali plniť primeranú vyživovacia povinnosť podľa zákona o rodine. Mala za to, že práve títo dvaja synovia by mali zabezpečiť vyživovacia povinnosť voči ich matke a nie povinný, ktorý má vyživovacia povinnosť voči navrhovateľke. Poukázala aj na to, že povinný žiadnym spôsobom nepreukázal zhoršenie zdravotného stavu jeho matky, resp. že je jeho matka odkázaná na jeho opateru. Mala za to, že pokiaľ by tomu bolo naozaj tak, že zdravotný stav matky povinného je natoľko vážny, že táto je odkázaná na osobnú opateru povinného, potom by mal mať tento nárok na finančný príspevok na opatrovanie osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, avšak poberanie takéhoto príspevku povinný nepreukázal.

8. K mesačným výdavkom povinného uviedla, že predložil iba bankový výpis z účtu svojej matky a nie svojho vlastného účtu, a teda nie je možné overiť pravdivosť tvrdení povinného vo vzťahu k jeho mesačným výdavkom. Upriamila pozornosť okrem iného aj na tú skutočnosť, že povinný deklaruje svoje vlastné výdavky na bývanie vo výške 200,- Eur, ktoré preukazuje výpisom z účtu svojej matky, kde je uvedený jeho vklad na účet vo výške 200,- Eur, avšak bez akejkoľvek poznámky o účele platby a súčasne výdavky svojej matky na bývanie vo výške 430,- Eur. Mala za to, že náklady na bývanie v dvojizbovom byte spolu vo výške 430,- sú nadhodnotené. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že jej výdavky na stravu sú v súlade s údajmi uvedenými v jej návrhu približne polovičnej výške, a to 150,- Eur mesačne. Preto má za to, že výdavky povinného z výživného sú v príkrom rozpore s tvrdením povinného o údajných nadštandardných majetkových pomeroch, resp. životnej úrovni navrhovateľky. Zároveň dodala, že ak by povinný mal v úmysle odôvodňovať výdavky na stravu v tak vysokej výške, a teda 300,- Eur mesačne, tým, že v tejto sume sú zahrnuté aj výdavky na stavu jeho matky, potom je nevyhnutné opätovne

poukázat na skutočnosť, že tieto výdavky na jeho matku nemôžu byť uprednostňované pred výdavkami na výživu pre navrhovateľku ako jeho dcéru.

9. Vo vyjadrení sa navrhovateľka taktiež dotkla aj tvrdení povinného o jej majetkových pomeroch. Čo sa týka, že údajne nie je odkázaná na hromadnú mestskú dopravu, ale používa osobné motorové vozidlo, navrhovateľka uviedla, že nevlastní žiadne motorové vozidlo, ani žiadneho koňa, či iný majetok, ktorý by odôvodňoval závery povinného o jej údajnej nadštandardnej životnej úrovni. Osobné motorové vozidlo, ktoré spomína povinný je vo vlastníctve matky navrhovateľky, pričom navrhovateľka ho využíva iba výnimočne, a to spravidla vtedy, keď potrebuje domov doniesť ťažký nákup, alebo iné veci väčšej hmotnosti. Poukázala na to, že navrhovateľka býva v nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve jej matky, a to v rekreačnej chate, ktorá sa nachádza v kopcovitom teréne, kde nechodí mestská hromadná doprava. Preto vo výnimočných prípadoch využíva toto motorové vozidlo, avšak nevynakladá osobne na neho žiadne náklady, pretože tieto pokrýva v nevyhnutnej miere jej matka. Jedná sa o staré motorové vozidlo, rok výroby 2006, a teda tvrdenie o akomkoľvek luxuse spojenom s jeho ojedinelým výnimočným užívaním, je podľa jej názoru v rozpore s realitou. Pokiaľ ide o údajné vlastníctvo koňa, navrhovateľka uviedla, že toto mylné tvrdenie povinného s najväčšou pravdepodobnosťou súvisí s tým, že navrhovateľka ako milovníčka zvierat (o čom svedčí aj jej študijné zameranie) pravidelne navštevuje hospodársky dvor v Trebejove, kde sa dopravuje autobusom, resp. vlakom, kde vypomáha pri starostlivosti o domáce zvieratá, okrem iného aj o kone. Recipročne je jej za to umožnené na jednom z koní menom Zarah jazdiť, čo mohlo u povinného vyvolať nesprávne presvedčenie, že je sama vlastníčkou tohto koňa. Teda ona sama nevlastní žiadneho koňa a nie je pravdivé ani tvrdenie povinného o tom, že by pravidelne uhrádzala náklady súvisiace s ustajnením koňa, stravou pre koňa, očkovaním a podobne. Zároveň v tejto súvislosti predložila súdu čestne prehlásenie majiteľa predmetného zvieratá občianskeho združenia PEGAS CASSOVIA potvrdzujúce ňou uvedené skutočnosti.

10. Čo sa týka majetkových pomerov matky navrhovateľky, uvádza, že je pravdou, že jej matka pracuje v zahraničí, pričom tak robí iba z toho dôvodu, aby dokázala prispievať na jej výživu a financovať chod domácnosti. Pokiaľ ide o rodinný dom matky navrhovateľky, tento je v skutočnosti rekreačnou chatou, ktorú využívajú navrhovateľka a jej matka na celoročné bývanie. Poukázala aj na to, že nie je napojená na vodovod a kanalizáciu. Uviedla, že predmetnú nehnuteľnosť matka nadobudla z časti jednak v rámci dedičského konania a súčasne aj na základe darovania, ktorému však predchádzalo vzájomné vyporiadanie matky navrhovateľky a ostatných dedičov, ktoré bolo možné iba vďaka finančným prostriedkom získaním predajom spomínaného trojizbového bytu nadobudnutého taktiež v dedičskom konaní. Tento byt matka predala ešte v roku 2006, teda v čase pred zavedením meny euro, čo má taktiež samo o sebe vplyv na posúdenie reálnych pomerov matky navrhovateľky, keďže získané finančné prostriedky v slovenských korunách sú po prepočte na menu euro a aktuálny vývoj cien zanedbateľné. Ďalej navrhovateľka uviedla, že podľa jej vedomostí matka navrhovateľky poukázala po predaji povinným spomínaného trojizbového bytu časť zo získaných finančných prostriedkov aj samotnému povinnému, čo samo o sebe zlepšilo v danom čase majetkové pomery povinného. Poukázala aj na to, že príjmy matky navrhovateľky sú porovnateľné s príjmami povinného. Matka navrhovateľky jej navyše prispieva pravidelne na sporiaci účet a pravidelne sa vracia na Slovensko, aby sa mohla o ňu osobne starať.

11. Okresný súd Košice I vydal vo veci rozsudok zo dňa 28.6.2021, č.k. 20Pc/82/2020-122, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 23C/375/2004 zo dňa 9.8.2005 v časti výživného, a to tak, že výživne zvýšil zo sumy 66,39 Eur na sumu 200,- Eur mesačne počnúc dňom 1.2.2020, a to vždy do 15. dňa v mesiaci (I. výrok). Dlžné výživné v sume 926,36 Eur za obdobie od 1.12.2020 do 28.6.2020 uložil otcovi navrhovateľky uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (III. výrok). A rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV. výrok).

12. Proti prvému, druhému a štvrtému výroku podal povinný platiť výživné odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 14.3.2022, č.k. 7Co/13/2021-148 tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uložil súdu prevej inštancie správne určiť termín začiatku zvýšenej vyživovacej povinnosti odo dňa podania návrhu a po odstránení pochybení vo veci opätovne rozhodnúť.

13. Na pojednávaní súdu dňa 15.6.2022 navrhovateľka uviedla, že trvá na podanom návrhu a na svojich vyjadreniach. Konštatovala, že došlo medzi účastníkmi konania k dohode ohľadom dlžného výživného za

obdobie od 1.12.2020 do 28.6.2021 v sume 926,36 Eur s tým, že toto dlžné výživné bude otec uhrádzať v splátkach vo výške 50,- Eur spolu s dlžným výživným.

14. Povinný platiť výživné potvrdil uzatvorenie dohody o splácaní dlžného výživného a uviedol, že prvá splátka už bola poukázaná navrhovateľke.

15. Podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Podľa ust. § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

18. Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihladne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

19. Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Podľa ustanovenia § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

21. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

23. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

24. Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť naplnila požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Na jednej strane treba brať do úvahy záujem vo vzťahu k jeho schopnostiam a danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci (napr. zavinené rozviazanie pracovného pomeru). Dosiahnutím ploletosti (ani inou časovou hranicou) vyživovacia

povinnosť rodičov nezaniká (pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť, vyživovacia povinnosť trvá do smrti rodiča alebo dieťaťa).

25. Pri určení konkrétnej výšky výživného treba vychádzať z toho, aká finančná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvoja jeho záujmov a potrieb, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky potreby nevyhnutné pre život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov.

26. Z citovaných zákonných ustanovení, ako aj vyššie uvedeného vyplýva, že možnosti a schopnosti rodičov sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa rozhodujúcimi hľadiskami pre určenie výživného.

27. Súd v rámci dokazovania sa v prvom rade oboznámil s potvrdením o štúdiu na X. S. U.Á. V. T. S. G., z ktorého zistil, že navrhovateľka je riadnou študentkou denného štúdia.

28. Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s mesačnými bežnými nákladmi navrhovateľky, a to platba za internet 16,57 Eur, životné poistenie 11,10 Eur, strava 150,- Eur, hygienické potreby 60,- Eur, oblečenie 40,- Eur, cestovné 15,- Eur, služby mobilného operátora 30,- Eur, osobné záujmy 70,- Eur, výdavky na štúdium a pomôcky k štúdiu cca 15,- Eur mesačne, spolu 407,77 Eur mesačne. Súd konštatuje, že tieto výdavky navrhovateľky sú primerané jej veku a potrebám vysokoškolského študenta.

29. Z potvrdenia o príjme od zamestnávateľa u otca navrhovateľky súd mal za preukázané, že jeho priemerná čistá mesačná mzda predstavuje 870,- Eur. Odporca ďalej vo svojom vyjadrení predložil prehľad nevyhnutných výdavkov, a to v celkovej výške 781,- Eur, a to za stravu 300,- Eur, bývanie 200,- Eur, životné poistenie a poistenie na dôchodok 70,- Eur, výživné 66,- Eur, lieky 20,- Eur, cestovné 25,- Eur, hygiena 50,- Eur a iné výdavky 50,- Eur, teda spolu 781,- Eur. Z uvedených súm súd priznal na stravu 150,- Eur, za bývanie 100,- Eur, za životné poistenie 70,- Eur, výživné 66,- Eur, lieky 20,- Eur, cestovné 25,- Eur, hygiena 50,- Eur, iné výdavky 50,- Eur, t.j. spolu priznal 511,- Eur. Súd teda znížil uvádzané výdavky o 270,- Eur.

30. Čo sa týka uplatňovaných nákladov matky R. Z., s ktorou býva otec navrhovateľky v spoločnej domácnosti, súd podotýka, že tieto výdavky nie je možné zohľadňovať pri výpočte výšky výživného, a to najmä v celkovej sume 440,73 Eur, nakoľko aj matka povinného je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 431,90 Eur. Aj v prípade, ak by súd zohľadnil niektoré výdavky, nie je možné sa stotožniť s tvrdením povinného z výživného, a to na náklady na bývanie vo výške 230,- Eur, nakoľko by bývanie v dvojizbovom byte pre jeho matku a neho predstavovalo až 430,- Eur. Čo však súdu je známe, náklady na bývanie v dvojizbovom byte v Košiciach predstavujú sumu asi 250,- Eur mesačne. Podľa názoru súdu aj služby mobilného operátora vo výške 58,- Eur nie je možné priznať, nakoľko podľa názoru súdu to nie je primeraná suma pre občana v dôchodkovom veku. K tomu súd považuje za potrebné uviesť, že matka povinného z výživného má ďalších dvoch slobodných synov, ktorí žijú v zahraničí, sú bezdetní a preto v tomto prípade je potrebné taktiež uplatniť ust. § 66 Zákona o rodine, na základe ktorého, deti, ktoré sú schopné sami sa živiť, sú povinné zabezpečiť svojim rodičom primeranú výživu ak to potrebujú.

31. Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s výpisom z osobného účtu povinného, z ktorého zistil, že povinný na základe trvalého platobného príkazu mesačne zasiela svojej matke sumu 200,- Eur, a teda na druhej strane súd má za to, že dôchodok matky povinného je dostačujúci na úhradu jej bežných výdavkov a nie je odkázaná na príspevok od svojho syna. Z tohto výpisu z osobného účtu súd ďalej zistil, že povinný okrem priemernej čistej mzdy, ktorá mu je vyplácaná mesačne dostáva od svojho zamestnávateľa aj odmeny ako napríklad v januári 2021 sumu 230,- Eur zo dňa 12.1.2021, taktiež 12.1.2021 sumu 100,- Eur, 11.2.2021 sumu 150,- Eur, 12.3.2021 sumu 250 Eur, zároveň 12.3.2021 sumu 200,- Eur, 11.5.2021 sumu 80,- Eur, 10.6.2021 sumu 140,- Eur. Teda spolu 1.050,- Eur, čo mesačne za rok 2021 k čistej mzde obdržal ďalších 190,- Eur a po prirátaní k čistej mesačnej mzde jeho príjem je 1.060,- Eur.

32. V konaní mal súd za preukázané, že navrhovateľka nie je vlastníkom žiadneho koňa, tak ako to tvrdil v konaní povinný, čo súd zistil z čestného prehlásenia občianskeho združenia PEGAS CASSOVIA, ktorý

je vlastníkom tohto koňa, k čomu priložil aj pas koňa č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Preto súd tvrdenia o tom, že navrhovateľka vynakladá na koňa pravidelné vysoké výdavky, vyhodnotil ako nepravdivé.

33. Čo sa týka tvrdenia, že navrhovateľka žije v rodinnom päťizbovom murovanom dome, súd zistil, že sa jedná o chatu, ktorá nie je napojená na inžinierske siete a je na odľahlom mieste, takže nie je možné v danom prípade považovať toto bývanie v chate za nadštandardné bývanie a nadštandardnú životnú úroveň.

34. Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s predloženou tzv. výplatnou páskou zamestnávateľa matky navrhovateľky, z ktorej zistil, že priemerný zárobok matky navrhovateľky v Rakúsku predstavuje cca 1.000,- Eur v čistom. Z uvedeného je teda možné vyvodiť záver, že zárobky otca a matky oprávnenej z výživného sú na rovnakej úrovni, pričom súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že matka navrhovateľky, teda oprávnenej z výživného uhradza všetky náklady na bývanie navrhovateľky a s poukazom na to, že bežné mesačné náklady navrhovateľky ňou vyčíslené vo výške 407,77 Eur nie je možné pokryť z mesačného výživného vo výške 66,- Eur, ktoré doposiaľ platil otec navrhovateľke. To znamená, že na týchto jej nákladoch sa musela podieľať aj jej matka.

35. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadol na schopnosti a možnosti otca navrhovateľky a dospel k presvedčeniu, že takto upravené výživné je primerané a otec ním môže prispievať na výživu navrhovateľky bez ohrozenia svojich potrieb a domácnosti. Vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého odôvodnené potreby dieťaťa nie sú jediným základným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu potrieb dieťaťa.

36. Súd zohľadnil obidve základné hľadiská, kritériá pre určenie výživného, ktorými sú odôvodnené potreby navrhovateľky ako oprávnenej na jednej strane a možnosti a schopnosti otca navrhovateľky ako povinného na strane druhej a dospel k záveru, že určené výživné vo výške 200,- eur mesačne je primerané možnostiam a schopnostiam otca navrhovateľky.

37. Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne vyplynulo, že návrh navrhovateľky je dôvodný, a preto súd s poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a otca navrhovateľky zaviazal platením výživného vo výške 200,- Eur mesačne.

38. V prevyšujúcej navrhovateľkou uplatnenej časti výživného súd návrh zamietol, nakoľko navrhovateľka nepreukázala opodstatnenosť uplatnenej výšky výživného a súčasne vzal súd do úvahy, že určením vyššej sumy výživného by došlo k ohrozeniu potrieb otca navrhovateľky.

39. Ohľadom dlžného výživného súd rešpektoval dohodu účastníkov konania a v súlade s ňou umožnil otcovi navrhovateľky splácať dlžné výživné za obdobie od 1.12.2020 do 28.6.2021 v sume 926,36 Eur v mesačných splátkach vo výške 50,- eur spolu s bežným výživným.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods. 2 CMP).